

- До такава степен, до каквато и тъмната стаичка преди. Не може без него, точка. Пуристите да си снимат със "Зенит"! Ако искаш да работиш, фотографиите ти трябва да са абсолютно перфектни във всяко едно отношение - цвят, контраст, кожа, всичко. Това без манипулация не става, няма начин. А и дори когато снимам за удоволствие, пак - за мен съвършенството във всяко едно отношение е основен елемент в създаването и възприемането на фотографията. Всичко опира до нагласа - ако наивно смяташ, че задачата на фотографията е да отразява реалността, тогава ще си противник на всякаква обработка. Има много такива хора. За мен най-важната задача на фотографията (дори на репортажната) не е да запечаташ момента или да внушиш нещо, да покажеш нещо... Не, най-важното е, че фотографията научава теб, човека зад аппарата, да виждаш и възприемаш света по съвсем различен начин. Откакто я открих за себе си, гледам на света с широко отворените очи на дете, за което всичко е ново и интересно. Всичките ми възприятия и сетива се отвориха на сто процента, изживяването е уникално, дзен-оргазмено. Фотографията е хайку, поезия, философия. Но това важи за истинската такава, не за 99% от това, което се вижда по списанията и рекламите, където няма грам красота, емоция...

Има ли съвършен модел?

- Това е индивидуално, няма еднозначен отговор. Освен обективните фактори - професионализъм, опит, мерки и т.н., възприемането на външния вид на модела си е ужасно субективно. Така че съвършеният за мен модел може да не се харесва изобщо на някой друг. В моят случай това е Силвия Димитрова - нечовешка е, есенцията на идеята за красота, женственост и стил, съчетани с интелигентно, чаровно и нежно излъчване и безупречен професионализъм. Печеливша комбинация, която е страхотна рядкост.

Не е ли скучно да се снима мода - каквото и да е декорът, винаги има дрехи и красиви жени. Къде е предизвикателството?

- При всички положения е милиарди пъти по-малко скучно от каквато и да е работа в офис, гаранция! А предизвикателството е именно в това, от нещо тривиално (мацка, дрехи, декор), влагайки всичко от себе си, да направиш фотография, която да има душа, чувства. Във всеки мой кадър има по част от мен, от емоциите и мислите ми. Предизвикателство е и да убедиш клиента, че естетичната, концептуална и емоционална част на фотографията също има значение, а не само показването на дрехите. Бррр!

Има ли мода при модните фотографии. Не само в стила на снимане (например по едно време бе актуален американският план, а после "режеха" главите до челото). А по-скоро днес те харесват и си търсен, а утре - не. И ако настъпи такъв момент - какво правиш?

- Не знам, честно казано. Има имена, които са на върха от десетки години. Марио Тестино, Ник Найт, Стивън Мейсел... Но има и новаци - ЛаШапел, Мерт и Маркус. Така че дори и да има тенденции и мода и при фотографите, ако работиш добре и се развиваш, имаш здрави връзки с клиентите и списанията, или ако си някой от трийсетината имена на върха, които печелят по 20-30 хиляди евро на снимачен ден, че и отгоре, това не те засяга. И там е, където трябва да стигна.

Магдалена ГИГОВА,
вестник Нощен Труд

